

Sygn. akt IV Ca 560/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Mariola Watemborska (spr.)

Sędziowie SO: Dorota Curzydło, Andrzej Jastrzębski

Protokolant: sekr. sądowy Agnieszka Urbanowicz

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2014 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa A. O. i B. C.

przeciwko J. K. i M. C.

o przywrócenie stanu zgodnego z prawem i zaniechanie naruszeń

na skutek apelacji powoda A. O. od wyroku Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 7 lutego 2013r., sygn. akt XV C 44/13
oddala apelację.

Sygn. akt IV C 560/13

UZASADNIENIE

Powodowie B. C. i A. O. wnieśli do Sądu Rejonowego w Miastku pozew przeciwko J. K. żądając nakazania pozwanej bezzwłocznego przywrócenia możliwości nieograniczonego korzystania przez powodów z instalacji centralnego ogrzewania i ciepłej wody oraz demontażu zainstalowanych bezprawnie zaworów. Powodowie wnieśli także o zasądzenie od pozwanej J. K. na rzecz powodów kwoty 6.000 zł tytułem zadośćuczynienia za szkody moralne i cierpienie fizyczne wynikłe z jej bezprawnego postępowania. Zażądali również zasądzenia od pozwanej na rzecz powodów kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazali, iż pozwana jest współwłaścicielką 2/3, a powódka B. C. w 1/3 niewydzielonych części domu. Podali, iż pozwana w dniu 3 stycznia 2012 r. zamontowała na przewodach instalacji grzewczej zawory, do których dostęp ze swojego mieszkania ma jedynie pozwana i tym samym odcięła powodów od dostaw ciepła i ciepłej wody.

Powodowie z chwilą złożenia pozwu złożyli wniosek o zabezpieczenie ich roszczenia poprzez nakazanie pozwanej bezzwłocznego przywrócenia możliwości nieograniczonego korzystania przez powodów z instalacji centralnego ogrzewania i ciepłej wody i demontaż bezprawnie zamontowanych zaworów.

Sąd Rejonowy w Miastku postanowieniem z dnia 2 lutego 2012 r. zabezpieczył roszczenie powodów na czas trwania procesu poprzez nakazanie pozwanej natychmiastowego przywrócenia możliwości korzystania z instalacji centralnego

ogrzewania i ciepłej wody do czasu zakończenia postępowania w niniejszej sprawie, w tym nakazał demontaż zaworów umożliwiających ogrzewanie mieszkania powodów.

Pismem procesowym z dnia 13 września 2012 r. powodowie uzupełnili swój pozew i wnieśli o zakazanie pozwanej J. K. wykonywania prac budowlanych i instalacyjnych w obrębie nieruchomości położonej w M. przy ul. (...), a także złożyli wnioski o zabezpieczenie roszczenia poprzez nakazanie pozwanej bezzwłocznego demontażu wszelkich instalacji zamontowanych przez pozwaną bez wiedzy i zgody powodów.

Postanowieniem z dnia 18 września 2012 r. Sąd Rejonowy w Miastku oddalił wniosek powodów.

Pismem procesowym z dnia 2 listopada 2012 r. powodowie wskazali, iż pozwana w dniu 10 lutego 2012 r. zdemontowała zawory przywracając powodom prawo do korzystania z instalacji centralnego ogrzewania.

Na rozprawie w dniu 6 listopada 2012 r. powodowie wskazali, iż przyznają, że zawory zostały zdemontowane, jednakże instalacja centralnego ogrzewania nie jest sprawna jak sprzed naruszeń, bowiem jest niesprawny bojler z wężownicą i pompa. Powodowie sprecyzowali pozew wnosząc o przywrócenie naruszonego posiadania piwnicy poprzez zdjęcie zamknięcia piwnicy w postaci kłódki oraz przywrócenie posiadania instalacji centralnego ogrzewania i ciepłej wody poprzez przywrócenie przez pozwaną funkcjonalności pompy i bojlera, które są niezbędne do ogrzewania mieszkania powodów.

Na rozprawie w dniu 6 listopada 2012 r. pozwana wskazała, iż wszelkie czynności dotyczące instalacji centralnego ogrzewania oraz zakładania kłódki do piwnicy dokonała M. C., a nie pozwana. Z uwagi na powyższe pełnomocnik pozwanej wniósł o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanej M. C. .

Pomimo sprzeciwu powodów w tym zakresie, postanowieniem z dnia 6 listopada 2012 r. Sąd Rejonowy w Miastku wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanej M. C..

Pismem procesowym z dnia 18 stycznia 2013 r. powodowie wnieśli o rozpoznanie sprawy wyłącznie w zakresie pozwu z dnia 30 stycznia 2012 r., a także ponownie wnieśli o oddalenie wniosku pozwanej o wezwanie w charakterze pozwanej M. C..

Postanowieniem z dnia 25 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy w Słupsku XV Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w M., wyłączył do odrębnego rozpoznania sprawę o zadośćuczynienie na podstawie art. 191 kpc.

Na rozprawie w dniu 25 stycznia 2013 r. powodowie wnieśli jak w pozwie z dnia 30 stycznia 2012 r. oraz wskazali, iż nie wnoszą o orzeczenie zaniechania naruszeń.

Pełnomocnik pozwanej J. K. wniósł o oddalenie powództwa wobec tej pozwanej oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Pozwana M. C. na rozprawie w dniu 25 stycznia 2013 r. przyznała, iż to ona wydała polecenie hydraulikowi o zamontowaniu zaworów w dniu 3 stycznia 2012 r. Jednocześnie wskazała, iż zawory zostały zdemontowane po wydaniu postanowienia Sądu o zabezpieczeniu. Wniosła o oddalenie powództwa wobec J. K..

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że B. C., A. O., M. C. i J. K. mieszkają w tym samym domu położonym przy ul. (...) w M.. Dom ten ma jedną instalację centralnego ogrzewania i ciepłej wody.

W dniu 3 stycznia 2012 r. hydraulik zamontował na instalacji centralnego ogrzewania i ciepłej wody w w/w budynku zawory, których zakręcenie spowodowało brak dostaw ciepła i ciepłej wody do mieszkania zajmowanego przez B. C. i A. O..

Z ustaleń Sądu I instancji wynika ponadto, że zamontowanie zaworów hydraulikowi zleciła M. C.. Zawory zostały zamontowane w takim miejscu, iż dostęp do nich był tylko z poziomu mieszkania zajmowanego przez J. K. oraz M. C.. B. C. i A. O. nie mieli dostępu do zamontowanych zaworów.

Wobec powyższych działań, B. C. pismem z dnia 17 stycznia 2012 r. zwróciła się do J. K. żądając bezzwłocznego, najpóźniej do dnia 20 stycznia 2012 r., przywrócenia jej prawa do używania instalacji grzewczej. Ta jednak pismem z dnia 31 stycznia 2012 r. odpowiedziała B. C., iż ogranicza instalację grzewczą, gdyż nie zamierza ogrzewać mieszkania B. C. swoim opalem.

Ustalił także Sąd Rejonowy, że na skutek wydanego postanowienia Sądu Rejonowego w Miastku z dnia 2 lutego 2012 r. w przedmiocie zabezpieczenia roszczenia, w dniu 10 lutego 2012 r. zawory zostały zdemontowane.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny wyrokiem z dnia 7 lutego 2013r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo, nie obciążając powodów kosztami postępowania.

Zauważył Sąd I instancji na początku swoich rozważań, że o zakwalifikowaniu powództwa jako petytoryjnego lub posesoryjnego nie zawsze decyduje treść żądania, która niekiedy może być podobna lub taka sama, lecz podstawa faktyczna, z której powód wyprowadza swoje żądanie, a w szczególności to, czy powołuje się na swoje prawo, czy na swoje posiadanie i fakt jego naruszenia.

Wskazał przy tym Sąd I instancji, iż z uwagi na fakt, że powód A. O. nie ma uprawnień właścicielskich do przedmiotowej nieruchomości, a tym samym instalacji i na takie uprawnienia się nie powoływał, podstawą roszczenia powodów jest art. 344 § 1 kc, zgodnie z którym przeciwko temu, kto samowolnie naruszył posiadanie, jak również przeciwko temu, na czyją korzyść naruszenie nastąpiło, przysługuje posiadaczowi roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego i o zaniechanie naruszeń.

Sąd Rejonowy wskazał, że powództwo z art. 344 kc może zostać wytoczone zarówno przeciwko osobie, która naruszeń dokonała, jak również przeciwko osobie na której korzyść naruszenie nastąpiło. Sąd meriti uznał, iż z uwagi na fakt, że powodowie wystąpili w oparciu o art. 344 § 1 kc przeciwko osobie, która dopuściła się naruszeń, a nie ewentualnie przeciwko osobie na której korzyść naruszenia dokonano, wobec twierdzeń pozwanej, iż to M. C. dokonała przedmiotowych naruszeń, należało przychylić się do wniosku pozwanej. Skoro jednak powodowie dwukrotnie wnosili o oddalenie wniosku pozwanej o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanej M. C. (w tym również już po wydaniu postanowienia przez Sąd) tym samym uznać należało, iż powodowie nie wyrazili zgody na wstąpienie pozwanej M. C. w miejsce pozwanej J. K..

Sąd Rejonowy zwrócił uwagę na to, że rozpatrywał przedmiotową sprawę w zakresie roszczeń powodów objętych pozwem z dnia 31 stycznia 2012 r. Powodowie w toku postępowania zmieniali bowiem kształt swojego roszczenia, jednakże ostatecznie stanęli na stanowisku, iż żądają jedynie rozpoznania sprawy w zakresie roszczenia objętego pierwotnym pozwem. Na rozprawie w dniu 25 stycznia 2013 r. również jednoznacznie wskazali, iż nie wnoszą o orzeczenie zaniechania naruszeń na przyszłość.

Zauważył w swych rozważaniach Sąd I instancji, iż w postępowaniu o ochronę naruszonego posiadania zgodnie z art. 478 kpc sąd bada jedynie ostatni stan posiadania i fakt jego naruszenia, nie rozpoznając samego prawa ani dobrej wiary pozwanego.

Mając powyższe na uwadze, sąd wskazał, iż bezspornym pomiędzy stronami był fakt, iż strony postępowania przed naruszeniem wspólnie korzystały z instalacji centralnego ogrzewania i ciepłej wody. Kwestią bezsporną między stronami był zatem fakt posiadania przez powodów przedmiotowej instalacji. W tym zakresie wypowiedział się powód A. O., a także pozwana M. C. na rozprawie w dniu 25 stycznia 2013 r., a pozostałe strony temu nie zaprzeczyły. Została więc spełniona pierwsza przesłanka roszczenia o ochronę naruszonego posiadania.

Kolejną przesłanką podlegającą badaniu w toku postępowania o ochronę naruszanego posiadania jest fakt naruszenia. W tym zakresie również strony były zgodne, iż w dniu 3 stycznia 2012 r. doszło do naruszenia posiadania powodów instalacji centralnego ogrzewania i ciepłej wody, albowiem na instalacji zostały zamontowane zawory regulujące dopływ ciepła i ciepłej wody do mieszkania zajmowanego przez powodów. Tę datę zamontowania zaworów powodowie konsekwentnie wskazali w toku postępowania, a także wynika ona z pisma powódki z dnia 17.01.2012 r. Pozwane

powyższe potwierdziły. Pozwana J. K. na rozprawie w dniu 6 listopada 2012 r., a pozwana M. C. na rozprawie w dniu 25 stycznia 2013 r.

Z powyższego – w ocenie Sądu Rejonowego - wynikało, iż wszystkie przesłanki powództwa o ochronę naruszonego posiadania zostały spełnione. Zwrócił jednak uwagę Sąd I instancji, iż zgodnie z art. 316 § 1 kpc, Sąd po zamknięciu rozprawy wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy.

W wyniku pozytywnego rozpoznania roszczenia posesoryjnego Sąd orzeka o przywróceniu stanu poprzedniego i o zaniechaniu naruszeń, przy czym Sąd orzeka w granicach art. 321 kpc uwzględniając żądanie pozwu. Zwrócił przy tym uwagę Sąd Rejonowy na to, że w niniejszej sprawie powodowie ograniczyli swoje roszczenie do żądania przywrócenia stanu poprzedniego.

Zdaniem Sądu Rejonowego, w pozwie o ochronę naruszonego posiadania, powód zobowiązany jest precyzyjnie wskazać na czym w danej sytuacji polegać ma przywrócenie stanu poprzedniego, bowiem Sąd uwzględniając powództwo jest zobowiązany do określenia sposobu jego przywrócenia, tj. zamieszczenia w wyroku dyspozycji, których wykonanie do tego doprowadzi. Przywrócenie posiadania może obejmować zarządzenia sądu nakazujące pozwanemu dokonania odpowiedniej czynności niezbędnej do przywrócenia stanu poprzedniego, np. zasypania rowu umożliwiającego przejazd.

W niniejszej sprawie powodowie w pozwie z dnia 31 stycznia 2012 r. wskazali, iż zostało naruszone ich posiadanie instalacji centralnego ogrzewania i ciepłej wody, poprzez zamontowanie zaworów na instalacji, do których oni nie mają dostępu.

Sąd Rejonowy uznał w niniejszej sprawie za bezsporne, iż przedmiotowe zawory zostały w toku postępowania zdemontowane po wydaniu przez Sąd w dniu 2 lutego 2013 r. postanowienia zabezpieczającego roszczenie powodów i nakazaniu demontażu zaworów.

Powodowie w piśmie procesowym z dnia 13 września 2012 r. wskazali, iż nastąpiło wykonanie postanowienia Sądu nakazującego demontaż zaworów. Następnie powodowie w piśmie procesowym z dnia 2 listopada 2012 r. wskazali, iż w dniu 10 lutego 2012 r. nastąpił demontaż zaworów. Również na rozprawie w dniu 6 listopada 2012 r. powód A. O. oświadczył, iż w dniu 10 lutego 2012 r. zdemontowano zawory, a powódka B. C. powyższemu nie zaprzeczyła. Co prawda na rozprawie w dniu 25 stycznia 2013 r. powodowie wskazali, że nie wiedzą, czy zawory są zdemontowane, jednakże jak wskazał powód A. O. ta niewiedza wynika z faktu, iż nie mają oni dostępu do miejsca, gdzie zawory były zamontowane. Jednocześnie jednak powodowie nie wskazali, ażeby od dat uprzednio składanych przez nich oświadczeń o zdemontowaniu zaworów nastąpiły jakiegokolwiek zdarzenia mogące świadczyć o tym, iż zawory ponownie zostały zamontowane. Powód A. O. wskazał również, iż po postanowieniu Sądu, które nakazywało zdemontowanie zaworów ogrzewanie zostało przywrócone.

Mając powyższe na względzie Sąd Rejonowy uznał za kwestię bezsporną, iż przedmiotowe zawory zostały zdemontowane w wykonaniu postanowienia Sądu w przedmiocie zabezpieczenia roszczeń powodów. O powyższym świadczą oświadczenia powodów, a także pozwanej M. C., która również wskazała na rozprawie w dniu 25 stycznia 2013 r., iż po wydaniu w/w postanowienia nastąpiło zdemontowanie zaworów. Nadto również J. K. na rozprawie w dniu 6 listopada 2012 r. podała zbieżnie z twierdzeniami powodów, iż zawory zamontowane w dniu 3 stycznia zostały zdemontowane w dniu 10 lutego 2012 r.

Zważyć należy, iż również powodowie po w/w oświadczeniu pozwanej M. C., powyższemu nie zaprzeczyli. W takiej sytuacji, w ocenie Sądu I instancji, nie można było uwzględnić roszczenia powodów, bowiem nie można nakazać dokonania czynności, które już zostały wykonane.

Powodowie w pewnym momencie postępowania wystąpili także z żądaniem nakazania pozwanej naprawy bojlera, ostatecznie jednak, powodowie zażądali jedynie rozpoznania sprawy w granicach określonych w pozwie z dnia 31 stycznia 2012 r. Jednak, zdaniem Sądu Rejonowego, gdyby nawet powodowie potrzymali żądanie naprawy

bojlera to i tak Sąd nie mógłby uwzględnić tego roszczenia, gdyż roszczenie posesoryjne nie obejmuje roszczeń odszkodowawczych ani obowiązku restytucji, gdy w wyniku naruszenia rzecz została uszkodzona lub zniszczona. Obowiązek restytucji, bowiem przekraczałby zakres procesu posesoryjnego, a roszczenie takie stałoby się roszczeniem odszkodowawczym, którego poszkodowany może dochodzić tylko w zwykłym trybie.

Mając powyższe na względzie i uznając, iż w chwili wyrokowania przedmiotowe zawory były zdemontowane, Sąd oddalił roszczenie powodów o przywrócenie posiadania instalacji centralnego ogrzewania i ciepłej wody poprzez nakazanie demontażu zaworów.

W pkt 2 wyroku Sąd orzekł o kosztach postępowania odstępując od obciążenia powodów tymi kosztami, kierując się zasadą słuszności. Zważył Sąd, iż roszczenie powodów w chwili wytoczenia powództwa było zasadne. Strona pozwana dała pretekst do wytoczenia powództwa i nie zareagowała pomimo podjęcia przez stronę powodową starań w zakresie pozasądowego zakończenia sporu. Roszczenie okazało się niezasadne dopiero wobec wykonania postanowienia Sądu w przedmiocie zabezpieczenia roszczenia.

Z takim rozstrzygnięciem sprawy nie zgodzili się powodowie wnosząc apelację, w której zaskarżając wyrok w całości wnosili o jego zmianę lub uchylenie. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucili naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie a mianowicie art. 316, art. 731 w zw. z art. 755 i 757 kpc, niepełne dokonanie ustaleń, w szczególności oddalenie wniosku powodów o przesłuchanie stron oraz sprzeczność istotnych ustaleń z treścią materiału dowodowego.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 23 października 2013r. odrzucono apelację powódki z uwagi na nieuiszczenie w terminie należnej od apelacji opłaty.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powoda jako bezzasadna nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie zauważyć należy, że mając na uwadze treść art. 382 k.p.c., sąd II instancji ma nie tylko uprawnienie, ale wręcz obowiązek rozważenia na nowo całego zebranego w sprawie materiału oraz dokonania własnej, samodzielnej i swobodnej oceny, w tym oceny zgromadzonych dowodów (uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 1998 r., II CKN 704/97 - za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Lex). Sąd II instancji nie ogranicza się zatem tylko do kontroli sądu I instancji, lecz bada ponownie całą sprawę, a rozważając wyniki postępowania przed sądem I instancji, władny jest ocenić je samoistnie. Postępowanie apelacyjne jest przedłużeniem procesu przeprowadzonego przez pierwszą instancję, co oznacza, że nie toczy się on na nowo.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił Sądowi rozpoznającemu apelację na konstatację, że dokonane przez Sąd Rejonowy rozstrzygnięcie co do meritum sprawy, jak i wnioski wywiedzione z przeprowadzonego postępowania dowodowego prowadzące do wydania zaskarżonego wyroku były prawidłowe. W szczególności uznać należało, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do konkluzji odmiennych od tych, jakie były udziałem Sądu Rejonowego.

Przed wszystkim jednak nie sposób zgodzić się z apelującym powodem, iż w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia prawa materialnego, gdyż samo sformułowanie przez powoda zarzutów apelacyjnych wskazuje bezsprzecznie, iż apelujący zarzuca wyrokowi naruszenia prawa procesowego, a nie prawa materialnego, wskazując na naruszenie konkretnych przepisów kodeksu postępowania cywilnego tj. art. 316, 731, 755 i 757 .

Zdaniem jednak Sądu Okręgowego, Sąd I instancji wydając zaskarżony wyrok nie dopuścił się także naruszenia prawa procesowego.

Zgodzić się bowiem należy z Sądem Rejonowym, że w sytuacji, gdy zostało przywrócone powodom posiadanie instalacji centralnego ogrzewania i ciepłej wody po dokonaniu demontażu zainstalowanych zaworów, a co do tego w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy nie może być wątpliwości, nie zachodziła

potrzeba nakazywania pozwanym przywrócenia naruszonego posiadania - bowiem zostało już ono przywrócone przed wydaniem merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie.

W apelacji apelujący powód poddaje pod wątpliwość czy rzeczywiście zamontowane wcześniej zawory odcinające dopływ ciepła do lokalu zajmowanego przez powodów zostały zdemontowane czy też może jedynie zakończyły one swą funkcjonalność, gdyż z uwagi na brak dostępu powodów do miejsca, w którym zawory zostały zamontowane, powodowie nie są w stanie stwierdzić, że zawory te fizycznie zostały zdemontowane.

W tym miejscu należałoby postawić pytanie, skąd powodowie w momencie składania pozwu czerpali swą wiedzę na temat zamontowania zaworów, które spowodowały odcięcie ogrzewania zajmowanego przez nich mieszkania, skoro zawory te zamontowano na poziomie mieszkania pozwanej, do którego dostęp miała tylko pozwana.

W piśmie powodów z dnia 2 listopada 2012r. (k. 35 akt) podpisanym zarówno przez powoda A. O. jak i powódkę B. C. autorzy pisma piszą wprost o zdemontowaniu przez pozwaną zaworów, przywracających prawo korzystania z instalacji CO – w wykonaniu postanowienia Sadu Rejonowego z dnia 2 lutego 2012r. Twierdzenie zaś w apelacji, iż w sposób niefortunny użyto sformułowania „demontaż zaworów” należy uznać obecnie jako twierdzenie podnoszone jedynie na użytek niniejszego procesu. Aktywna postawa powodów w procesie daje podstawy do uznania, iż gdyby rzeczywiście nie doszło do udroźnienia instalacji centralnego ogrzewania do lokalu zajmowanego przez powodów, powodowie wszczęliby postępowanie mające na celu wykonanie wydanego przez sąd postanowienia zabezpieczającego. Do tego jednak, bez wątpienia, nie doszło.

Wbrew twierdzeniom apelującego, Sąd I instancji właściwie uznał, że skoro powodowie ostatecznie sprecyzowali swoje żądanie poprzez stwierdzenie, iż żądają tak jak w pozwie z dnia 30 stycznia 2012r. tj. nakazania pozwanej J. K. bezzwłocznego przywrócenia możliwości nieograniczonego korzystania przez powodów z instalacji centralnego ogrzewania i ciepłej wody oraz demontażu zainstalowanych bezprawnie zaworów a jednocześnie nie wnoszą o orzeczenie zaniechania naruszeń na przyszłość, ich żądanie stało się bezprzedmiotowe w momencie wydawania orzeczenia przez Sąd I instancji, wobec czego powództwo należało oddalić.

Myli się przy tym apelujący, zarzucając sądowi naruszenie przepisów regulujących kwestię udzielenia zabezpieczenia, zgodnie bowiem z treścią art. 755 kpc jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób, w jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni. Sąd Rejonowy udzielił zabezpieczenia w sposób wskazany przez powodów we wniosku o udzielenie zabezpieczenia, odpis postanowienia został doręczony stronom z pouczeniem o możliwości złożenia zażalenia, żadna strona takiego zażalenia nie złożyła. Postanowienie zatem uprawomocniło się w pierwotnej jego wersji. Prawdą przy tym jest to, iż w myśl art. 757 kpc zabezpieczenie udzielone według przepisów kodeksu postępowania cywilnego upada po upływie miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia uwzględniającego roszczenie a ponadto, iż w myśl art.744 § 1 kpc w razie prawomocnego oddalenia powództwa zabezpieczenia także upada. Skoro jednak decyzja sądu o udzieleniu zabezpieczenia spowodowała to, że posiadanie powoda nie jest już naruszone, a powód mimo to nie cofnął pozwu, nie było możliwości uwzględnienia powództwa w sytuacji, gdy w momencie orzekania posiadanie wskazane przez powodów w pozwie nie było naruszone.

Wbrew apelującego nie doszło także do naruszenia prawa procesowego poprzez oddalenie wniosku powoda o dopuszczenie dowodu z zeznań strony pozwanej na okoliczność kto zamontował zawory. W myśl bowiem art. 299 kpc jeżeli po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, sąd dla wyjaśnienia tych faktów może dopuścić dowód z przesłuchania stron. Słusznie natomiast Sąd I instancji uznał, że w niniejszej sprawie nie zachodziła potrzeba przeprowadzenia zgłoszonego przez powoda dowodu z uwagi na przyznanie przez M. C., iż to ona dokonała przedmiotowego naruszenia posiadania. Poza tym z uwagi na to, że z uwagi na wykonania postanowienia zabezpieczającego zbędne stało się wydawanie orzeczenia nakazującego przywrócenie posiadania nie było także potrzeby przesłuchiwania stron na wskazane przez powoda okoliczności.

Mając powyższe na uwadze, apelację powoda jako bezzasadną, na podstawie art. 385 kpc należało oddalić.